

[Paul Schlüter.]

til kommoden og tebavs igen“, for det, lovforslaget går ud på, er, at vi skal vende tilbage til den beskatningsordning, vi på dette område havde før marts 1969.

I tiden fra da og til nu har der været tale om sambeskatning i dødsfaldsåret for ægtefæller, ganske vist mod to personfradrag, men alligevel således at man har gjort den erfaring, at det i mange tilfælde kunne føre til en hårdere beskatning end før, fordi skalaen er progressiv.

Fra mit partis side kan vi give tilslutning til det lovforslag, finansministeren nu har fremsat; man vender tilbage til den særskilte beskatning af hustruindkomsten fra 1. januar 1970 og indtil dødsfaldstidspunktet, og det er nok det rigtigste.

Jeg forstår, at der nu, hvis lovforslaget gennemføres, bliver tale om en tilbageregulering, der får virkning for alle de boer af denne art, som har været behandlet med hensyn til 1970-indkomsterne. Jeg tror, vi under udvalgsarbejdet skal se lidt på, om ikke dette administrativt er en måske næsten uoverkommelig opgave, i hvert fald må det blive en meget stor opgave for de myndigheder, som er impliceret.

Lovforslaget kan ikke give mig anledning til principielle betragtninger i øvrigt. Men én ting ville jeg gerne benytte lejligheden til at fremhæve: det lovforslag, vi i dag har til behandling, angår jo alene beskatning ved hensidende i uskiftet bo, men jeg synes nok, folketinget må se i øjnene, at hele dette lovområde om dødsbosbeskatning og om dødsboskifte er uhyre kompliceret. Det er en administrativ jungle, og det er også en jungle for de sagkyndige ude i det praktiske liv, revisorer og advokater, som må beskæftige sig med det. Derfor vil jeg gerne opfordre finansministeren til at lade foretage en kulegravning af alt, som har med dødsboskat og dødsboskifte at gøre. Det er jo således i dag, at både advokater, som er medlemmer af folketinget, og advokater, som ikke er det, ofte må fortvivle over de forfærdelig komplicerede regler. Den almindelige borger har ikke skygge af chance for at forstå alle disse svære ting.

Jeg tror, der kunne komme meget godt ud af et arbejde for forenkling af reglerne og af deres administrative konsekvenser, hvis man nedsatte et udvalg bestående af em-

bedsmænd i justitsministeriet og i finansministeriet, for begge er jo impliceret, måske suppleret med repræsentanter for skifteretterne, som ved, hvad dette drejer sig om i praksis, og repræsentanter for advokatsamfundet, som også gør det.

Dette er jo et ganske upolitisk område, det er et spørgsmål om at nå frem til en tålelig administration og til regler, der er forståelige for alle, som har med dem at gøre. Jeg håber, finansministeren vil have forståelse for, at her ligger en opgave, som må løses; vi kan ikke være bekendt, at disse regler er så svære for folk at have med at gøre.

Jens Foged: Jeg behøver jo ikke at gentage de ord, som hr. Poul Schlüter her har sagt; jeg deler ganske hans opfattelse og føler, at dette er et område, hvor folketinget endnu ikke har levet op til det, det burde gøre lovgivningsmæssigt.

Det er vel ikke mere end et år eller to siden, vi sad med dette i folketingsudvalget i måneder og fandt frem til, at det var, som også hr. Poul Schlüter sagde, en administrativ jungle, hvor reglerne måtte kunne gøres lidt enklere. Jeg deltager i ønsket om, at der må blive sat nogle personer til at kulegrave problemet. Vi skal nok her søge til de personer, som direkte arbejder med problemet; om det er i skifteretten eller amtsskatterådet eller andre steder, man skal finde disse folk, er jeg ikke helt klar over, men der bør gøres noget, for at det kan blive enklere.

I mellemtiden vil jeg opfordre finansministeren til at medvirke til, at de myndigheder, der behandler denne slags sager, i nogen grad optræder mere som konsulenter for den pågældende skatteyder end som administrationsfolk, der ligesom skal få mest muligt ud af sagen. Nu giver ministerens lovforslag jo da også en lempelse, og ministeren og vi er ganske enige i oplægget og i, at denne lempelse er rimelig og rigtig; vi kan tiltræde lovforslaget i al almindelighed. Der bliver alligevel nok lidt at diskutere i udvalget på grundlag af den kritik, vi her rejser, bl. a. for at få ministeren til i et samråd at give udtryk for, hvad der kan være at gøre på de pågældende områder.

Må jeg sige, at i tilfælde af uskiftet bo er det fortalt mig at arveforskuksreglerne heller ikke er så ligetil og derfor også bør